

Februāris 2016

Madonas Romas katoļu draudzes vēstis

KALNĀ

„Dievs, savu visvarenību Tu visvairāk
parādi apžēlojoties un jūtot līdzī,
lej pār mums savas žēlastības nerimstošo straumi,
lai mēs, tiecoties pēc Taviem apsoliņumiem,
kļūtu par dievišķo labumu dalībniekiem.”

(Romans Misāle, XXVI svētdiena)

SĀCIES LIELĀ GAVĒŅA LAIKS

♦ Ar Pelnu trešdienu aizsākās Lielais gavēnis, kas ilgs līdz Lieldienām – 27. martam. 10. februāra dievkalpojumā ticīgajiem uz galvas arī Madonas katoļu baznīcā tika kaisīti pelni. Pēc tam dažs sarunā pauda izbrīnu – sak, pelni šoreiz bija nevis izsijāti un smalki, bet smagnēji un paliekoši – tā, ka jāmazgā no matiem ārā.

Pelnu dienas tradīcija Baznīcā pastāv kopš 7. gadsimta, un pelni bibliskā nozīmē simbolizē grēku, kā arī cilvēka vājību un nepilnību (mazgā tos ārā!). Gudrības grāmatā teikts, ka grēcinieka sirds ir līdzīga pelniem (Gudr. 15, 10). Un pelnu kaisīšana kā liturģiskā zīme norāda uz mūsu eksistences trauslumu, atgādina, ka esam atkarīgi no sava Radītāja, esam grēcinieki, kuriem ir nepieciešama Dieva žēlsirdība un piedošana. Šī laika izdzīvošanas formula ir vienkārša: lūdzies, atturēties (gavē) un palīdzī žēlsirdībā.

♦ Lielā gavēņa sākumā izdevniecība „Kala Raksti” izdevusi jaunu grāmatu – „Katoliskās Baznīcas katehisma kompendijs”. Grāmatas ievadā arhibīskaps Zbignevs Stankevičs uzsver, ka kompendijs ir vienkāršāks un viegli pārskatāms kopsavilkums, kur aplūkoti jautājumi, kas saistīti ar kristīgo ticību, kristīgo dzīvi, Dieva noslēpumu svinēšanu un lūgšanu.

Tāpat kā katehismam, arī kompendijam ir četras daļas: „Ticības apliecinājums”, „Kristīgā noslēpuma svinēšana”,

„Dzīve Kristū”, „Kristīgā lūgšana”. Tomēr atšķirībā no katehisma tas veidots dialoga formā, atsaucot atmiņā seno katehēzes literāro formu, kurā jautājumi mijas ar atbildēm. Turklāt grāmatā iekļauti vairāki mākslinieciski attēli no kristīgās ikonogrāfijas mantojuma, jo gadsimtiem senā koncīlu tradīcija māca, ka arī attēli sludina Eviņģēliju.

♦ Ar mākslinieku Māri Subaču tikāmies Lielā gavēņa laikā pirms trim gadiem, kad Madonā Māris sarīkoja savu darbu personalizstādi. Iedāvātā kartiņa (attēlā) kopš šī tikšanās brīža iegūla papīru kalnā, līdz pēkšņi par sevi atgādināja. Iespējams, atgādināja īstajā laikā, jo Madona

uzsākusi gaidīt un gatavoties pilsētas 90 gadu jubilejai, kas noslēgsies jūnija pirmajā nedēļā.

Ko mēs zinām par savu pilsētu, par tās gara un dvēseles gudrajiem?

♦ Šoreiz izdevumā „Kalnā” turpinām stāstīt par Žēlsirdības gada (un tā logo) ietilpību, par Krīzes grūtniecības centra izveidi novadā, par draudzes dažādajām aktivitātēm un to, ko kristieši sarūpējuši Madonas jubilejai. Valentīna dienas atblāzmā runājam par pāri, kas laulībā ar Dievpalīgu nodzīvojis 25 gadus.

„Māci mums mūsu dienas tā skaitīt, ka mēs gudru sirdi dabūjam!” (Ps. 90. 12)

Redakcija

“90 DIENAS LĪDZ MADONAI 90”

NO 6. MARTA LĪDZ 4. JŪNIJAM

Madona šogad svinēs savu 90. jubileju, un mēs kā draudze to sāksim gaidīt jau 90 dienas pirms svētkiem ar vairākām garīgām aktivitātēm, kas būs arī kā dāvana pilsētai un mums – tās iedzīvotājiem. Par šo gaidīšanas svētku logo ir izvēlēts kronis, kas ietver sevi cilvēku attēlu un trīs MMM (Mēs+Marija+Madona) burtus. Tas simboliski norāda uz to, ka Mēs gaidām ne tikai Madonas 90. jubileju, bet arī Vissv. Jaunavas Marijas gleznas kronēšanu 2. jūnijā, kas būs kulminācija visiem gatavošanās darbiem – gleznas restaurācija, draudzes ziedojumi, kroņa izgatavošana un pasvētišana Romā – un noslēgums pilsētas svētku gaidīšanas garīgajām aktivitātēm.

♦ **Garīgās aktivitātes Kristus Karāja draudzē Madonas pilsētas un tās iedzīvotāju nodomā:**

- Katra mēneša (marts, aprīlis, maijs)
1. ceturtdienā – Sv. Mises baznīca.
 2. ceturtdienā – slavēšana (jaunieši) pēc Sv. Mises baznīcā.
 3. ceturtdienā – lūgšanas Lūgšanu kapelā; no plkst. 8 līdz 20 pēc saraksta draudzes locekļi aizlūdz pilsētas un iedzīvotāju nodomā; no plkst. 17 līdz 18 „atvērtā” stunda visiem (ārpus draudzes), kuri grib ierasties un iepazīties ar Lūgšanu kapelu.
 4. ceturtdienā – Rožukronis un Vissv. Sakramenta uzstādīšana plkst. 17 pirms Sv. Mises baznīcā.

♦ **Lūgšanas caur www.twitter.com pilsētas un novada nodomā** (mirkjbirka #lugsimMadonai90).

Aicinām visus aizlūgt par Madonu, tās iedzīvotājiem, jaunām idejām un plā-

niem, iestādēm (slimnīcu, skolām u.c.), izmantojot šo sociālo mediju, jo visas lūgšanas tiks apkopotas un nodotas aizlūgšanai Lūgšanu kapelā.

♦ **25. martā, Lielajā Piektdienā – Krustaceļš.** Tradicionāli dosimies ekumeniskajā Krustaceļā pa Madonas pilsētas ielām. Šogad tas būs vēlētā tēmai „Madonai 90”.

♦ **Trešdienās plkst. 15 aicinām uz slavēšanu** (Kalna skola) Lūgšanu kapelā.

♦ **21. aprīlī – Lūgšanu kapelai 5 gadu jubileja**, kuras laikā radīsim svētkus gan sev, kas regulāri lūdzas kapelā, gan Madonas iedzīvotājiem, kas varētu tajā lūgties.

♦ **Pilsētas svētku laikā (no 3. līdz 5. jūnijam) piedalīsimies** (pēc saraksta) **nemitīgajā adorācijā** pilsētas, iedzīvotāju un svētku nodomā.

♦ **2. jūnijā ir paredzēta plaša svētku programma:**

- Lekcija jeb saruna ar arhibīskapu Zbignevu Stankeviču un citām garīgajām autoritātēm par tēmu „Garīgās vērtības sabiedrībā”;
- Altārglezna „Vissvētākā Jaunava Marija – Kristīgo Palīdzība” kronēšanas Sv. Mises, kuru vadīs arhibīskaps;
- Garīgās mūzikas koncerts.

Martā tiks izveidoti plakāti un lapiņas ar precīzāku informāciju par „90 dienas līdz Madonai 90” aktivitātēm, laikiem un norises vietām. Tās būs pieejamas baznīcas grāmatu galdā.

ŽĒLSIRDĪBAS GADA SKAIDROJUMS

(Sākums avizes „Kalnā” janvāra numurā)

Tagad pamanīsim, ka izkāpšana no elles notiek pa Krusta pakāpieniem. Krustu Jēzus pārvērta par Dzīvības Koku un tādējādi salauza grēka lāstu, kas pār mums nonāca pēc levas un Ādama kritiena. Un tas notika bez asiņu izliešanas un nāves. Šī iemesla dēļ uz Jēzus rokām un kājām skaidri redzamas brūces. Tieši caur savam ciešanām un nāvi Jēzus varēja glābt Ādamu un katru „pazudušo avi”. Tā sagatavošana atspoguļota jau Vecajā Derībā, kad par tautas grēkiem tika upurēti dzīvnieki un izlietas to asinis. Jaunā Derība, kas ir glābšana uz mūžiem, notika caur personas – Dieva Dēla – mūžīgo upuri. To atgādina Vēstule Ebrejiem (9, 16-20): „*Jo kur ir testaments, tur nepieciešami jāpie-rāda mantojuma atstājēja nāve, jo ar viņa nāvi testaments stājas spēkā, bet tam nav spēka, kamēr novēlētājs dzīvo. Tāpēc arī pirmā (derība) netika iesvētīta bez asinīm, jo Mozus, nolasījis visai tautai visu bauslības likumu, paņēma teļu un āžu asinis kopā ar ūdeni, un purpursārtu vilnu, un izapu un aplacīja pašu grāmatu un visu tautu, sacīdams: „Šis ir derības asinis, ko Dievs jums pavēlējis.”*”

Tādā veida jebkurš, kurš uzlūkos jubilejas attēlu, lai ir pārliecināts, ka Jēzus Kristus piedošanas spēks var apņemt katru grēcinieku, jo „*ja jau āžu un vērsu asinis un govys pelni, aplacinot sagānītos, svētī miesu tīrībai, Cik daudz vairāk Kristus asinis, kas Svētajā Garā pats sevi bīzvainīgu upurēja Dievam, tīrīs mūsu sirdsapziņu no mirušajiem darbiem, lai*

kalpotu dzīvajam Dievam.” (Ebr. 9, 13-14).

Patiesība par Jēzus salikto Upuri pārliecina ticīgos, ka Viņš tiešam ir Labais Gans, kas pestī nevis vārdos, bet darbos.

Pats Jēzus pirms savas nāves skaidri nosauca sevi par „*Labo Ganu, kas atdod dzīvi par savām avīm*” (J. 10, 11). Un tie nebija tikai tukši vārdi. Jēzus nomira par savām avīm, un Tēvs padarīja Viņu par Lielo Ganu: „*miera Dievs, kas lielo avju Ganu, mūsu Kungu Jēzu Kristu, caur mūžīgās derības asinīm uzcēlis no miroņiem...*” (Ebr. 13, 20). Milošs Gans pret grēcinieku neizturas ar vienaldzību, Viņš vēlas tam burtiski un pārnestā nozīmē – pieskarties. Evaņģēlijā par to var lasīt: Mt. 8, 3; 9, 29; 20, 34; Mk. 7, 33; Lk. 7, 14; 14.

Jubilejas gada logo ir grūti atšķirt, kurš ir Jēzus, kurš – grēcinieks, ko Viņš nes uz saviem pleciem. Tā ir, jo Jēzus caur lemmisošanos iegāja cilvēces dzīvē un grib būt dziļi klātesošs sevišķi jau grēcinieku dzīvēs: „*Veseliem ārsts nav vajadzīgs, bet tiem, kas slimi.*” (Lk. 5,31; Mt. 9, 12; Mk. 2, 17). Jēzus pieskaras cilvēka dzīvei, tā tiek pārveidota un, var teikt, kļūst līdzīgāka Jēzum. Tādēļ grēcinieks logo attēlā ir tik cieši savienots ar savu Pestītāju. Par šādu Dieva Mīlestību, kas padara izglābto grēcinieku par savas Žēlsirdības ikonu, rakstīja Sv. Pāvils bīskapam Timotejam: „*Patiesa un pilnīgi pieņemama ir tā mācība, ka Jēzus Kristus atnācis šini pasaulē, lai izglābtu grēciniekus, starp kuriem es esmu pirmais. Bet es tāpēc atradu žēlastību, lai Jēzus Kristus mani pirmajā parādītu visu savu lēnprātību par priekšzīmi tiem, kas, ticēdami uz Viņu, iegūs mūžīgo dzīvi.*”

(1. Tim. 1, 15-16). Tādējādi katrs, kurš ierauga „atraso avi”, var slavēt Kungu, kas dara tik lielas (pestīšanas) lietas. Var droši to darīt, citējot V. J. Marijas pielūgsmes himnu: „*Varenais lielas lietas mani [viņā] darījis; un svēts ir Viņa vārds. Un Viņa žēlsirdība paliek paaudzū paaudzēs tiem, kas Viņa bīstas.*” (Lk. 1, 49-50).

Ir vēl viena ļoti neparasta lieta, ko atklāj logo. Žēlsirdīgā Gana skatiens cieši vienojas ar grēcinieka skatienu. Evaņģēliji vairākkārt piemin Jēzus skatienu, kas pārveido cilvēka dzīvi, lai neteiktu uzreiz – glāb to.

Dažādās Evaņģēlija vietās ir teikts par Jēzus mīlestības pilno skatienu, kurš mainīja cilvēka dzīvi. Mt. 4, 18-22: „*Jēzus, staigādams gar Galilejas jūru, redzēja divus brāļus: Sīmani, kas tiek saukts Pēteris, un Andreju, tā brāļi, izmetam tīklus jūrā, jo viņi bija zvejnieki. Un Viņš tiem sacīja: Sekojiet man, un es jūs padarīšu par cilvēku zvejniekiem. Un viņi tūdaļ atstāja tīklus un gāja Viņam līdz...*” (sal. Mt. 9, 9; Mt. 8, 14-15; Mt. 14, 14; Mk. 10, 17. 21; Lk. 19, 2.4-6). Visi šie teksti skaidri stāsta par Jēzus skatienu, kurš bija mīlestības pilns un, ar kuru sastopoties, cilvēka dzīve pieņēma jaunu virzienu. Dieva skatiens tuvina cilvēku un

palīdz viņam skatīties Dieva acīm tā, kā skatās Dievs.

Katrs, kurš uzlūko šādu Dieva Žēlsirdīgo Dieva Mīlestību, aicināts uz pārējiem, sevišķi grēciniekiem, skatīties ar žēlsirdību. To pastiprina citāts, kas izvēlēts par gada moto: „*Esiet žēlsirdīgi, kā arī jūsu Tēvs ir žēlsirdīgs!*” (Lk. 6, 36). Jēzus šo pamudinājumu liek tieši šādā kārtībā: ieraugi, cik labs ir Mans Tēvs, kurš „*ir ļaipns pret nepateicīgajiem un ļaundariem*”, un tad dari to pašu. Cits pamudinājums, lai mēs turpinātu Dieva Žēlsirdību, kas izpaudās caur Jēzus Upuri, Bībelē atrodams Mateja Evaņģēlijā 18, 23-35. Tikai tas, kurš pieredzējis neizsakāmo Dieva Žēlsirdību vai to skaidri ieraudzījis citu dzīvē, var censties mīlēt tā, lai žēlsirdība apņem ne tikai viņa tuviniekus un mīļos, bet arī ienaidniekus un grēciniekus. Pie tā sūta Jēzus mācība Mateja Evaņģēlijā 5, 38-48.

Centīsimies vairākas reizes (dienā?) uzlūkot šo logo, lai mūsu sirdis sakustas, redzot Dieva Žēlsirdību, un sauc Svēto Garu, kas ir spējīgs pamudināt sirdis darīt žēlsirdību ikdienišķajā dzīvē. (Amen.)

Priesteris
Pāvils Kamola

Dzejas piekāriens

Pāvils Kamola

PĀRKRĀSOTĀ SIRDS

Sv. Jāni Kristītāj, lūdies par mums!

*Izstieptas rokas,
sirds rokas,
tur vijoli
ar nenoskaņotām stīgām...
Dziesma dziesmā:
Palīdzi izsmelt cerības skaņu,
ierakstītu šai kokā no mūžiem!
Tavā neredzamajā attēlā
tieši tā atdzīvina deļotāju rindas,*

*ved laulātos pie altāriem,
vai skan zem katedrāļu jumtiem
priesteru iesvētīšanas dienā.
Tā klusi runā
slimnieku un izmisušo ausīs.
Tā ir čuksts biktskrēslā
un pagalmā rotājājošos bērnu smieklī...
Viņš bija atdevis to
un attālinājās tuksnēs,
lai drusciņ parunātos ar Samarieti,
līdz tai dienai, kad viņam būs jāstājas tautu
priekšā.*

JAUNUMI DRAUDZES ŽĒLSIRDĪBAS DARBĀ

Jau labu laiku mūsu draudzē, it īpaši draudzes padomē tiek diskutēts par nepieciešamību dibināt biedrību, kuras misija būtu rūpēties par draudzes karitatīvā darba formālo pusi – finansējuma piesaisti un akciju organizēšanu. Protams, draudzē iespēju robežās jau tiek veikts karitatīvais darbs – rūpes par veciem, slimiem un grūtibās esošiem cilvēkiem, īpaši gadījumos, kad šie cilvēki nespēj atlidzināt par viņiem sniegto palīdzību. Pašlaik galvenais uzsvars ir uz Krīzes grūtniecības centra jeb Vientuļo māmiņu mājas Gustavskolā izveidošanu, kas ir nesen ieradušos Antoniāņu kongregācijas klostermāsu no Polijas galvenā misija Latvijā.

Ir uzsāktas sarunas un darbs pie Gustavskolas projekta attīstības, tomēr vēl jāiegulda liels darbs, lai Gustavskolas telpās varētu darboties krīzes grūtniecības centrs. Šobrīd tiek dibināta biedrība „Auxilium” („Palīdzība”), kuras darbības mērķis ir piesaistīt finansējumu karitatīvajam darbam, kā arī krīzes grūtniecības centra izveidei.

Māsu Antoniāņu kongregācija jau saņēmusi mūsu arhibīskapa Zbigņeva Stankeviča oficiālu atļauju veidot savu kopienu Latvijā, Madonā, lai nodrošinātu Vientuļo māmiņu mājas darbību. Pašlaik tiek kārtoti dokumenti uzturēšanās atļauju iegūšanai. Lai veidotos kopiena, ir svarīgi prast sarunāties, tāpēc māsas ar vairāku brīvprātīgo palīdzību intensīvi mācās latviešu valodu un februāra sākumā jau spēja latviski veidot vienkāršus teikumus. Tomēr arī no draudzes puses iesaiste karitatīvajā darbā ir vēlama, jo misijas veikšanai ir nepieciešams liels at-

balsts dažādās jomās: lūgšanas, ziedojumi, praktiskais darbs u.c. Paredzams, ka būs vajadzīgi pirmās nepieciešamības komplekti jaundzimušajiem, kā arī viss, kas nepieciešams dzīvei. Piemēram, var adīt jaundzimušajiem drēbītes, zeķītes utml.

Madonas Krīzes grūtniecības centra izveidē aktīvi iesaistās Madonas novada pašvaldības Sociālais dienests, kas nodrošina telpas un praktisku atbalstu no savu darbinieku puses. Turklāt liels atbalsts ir no biedrības „Krīzes grūtniecības centrs” un tās vadītājas Judītes Briedes-Jurēvičas, kura organizē brīvprātīgo apmācību un nodrošina supervīziju konsultantiem. Konsultanti ir tie cilvēki, kas tieši kontaktējas ar grūtibās nonākušajām māmiņām. Šī kontaktēšanās ietver 2 stundas ilgu vienreizēju pirmsaborta konsultāciju, bet spontānā aborta gadījumā un pēcaborta gadījumā – ilgāku konsultāciju. Uz tikšanās janvāra beigās bija ieradušies vairāki pirmo apmācību kursu apguvušie brīvprātīgie.

Brīvprātīgo iesaiste ir vienmēr aktuāls jautājums, tādēļ aicinām visus, kuri jūt iedvesmu, jebkādā veidā piedalīties šajā misijā, kā arī iesaistīties jaunās biedrības veidošanā, nekautrēties un vērsties pie priestera Pāvila vai tieši pie klostermāsām Gabriēlas un Emanuēlas, lai piedāvātu savu palīdzību.

Aivars Zariņš

Māsu Antoniāņu kongregācija saņēmusi arhibīskapa Zbigņeva Stankeviča atļauju veidot kopienu Madonā, ko dokumentos apliecina arhibīskapa ģerbonis (attēlā).

MŪSU MĪLESTĪBA IR NEPILNĪGA

Edgars un Ludmila Puzāki laulības 25 gadu jubileju nosvinēja pagājušā gada oktobrī. Laulībā pārdzīvotas ciešanas, ko nes alkoholisms, mēģinājumi vairākkārt šķīrties līdz laikam, kad abi atzina, ka nespēj neko atrisināt bez Dieva. Tad sākas būtiskas pārmaiņas.

1987. gadā Edgars un Ludmila Madonas Dzimtsarakstu nodaļā apprecējās. Tikai 1990. gadā, kad vēlējas kristīt dēlu (ģimenē ir trīs dēli), Edgara mamma un priesteris ieteica salaulāties.

Edgars: Toreiz nesapratām, cik tas ir nopietni. Tagad, skatoties uz jauno paaudzi, šķiet, ka viss ir daudz foršāk – ir iespēja apmeklēt ģimeņu tikšanās, rekolekcijas, kur paskaidro, kas ir laulība un cik tā ir liela atbildība. Es apprecējos kā bērns, kuram nebija ne dzīves pieredzes, ne gudrības. Tajā laikā man bija rozā brilles uz acīm – blakus ir sieviete, kas patik, un šķita, ka ar to pietiks. Likās, ka sievai mani ir jāklausa un jādara viss, ko vēlos, — tik egocentrisks biju. Bet vīrietis ir nevis tas, kuram ir *mantība* starp kājām, bet kurš var spriest un rīkoties kā vīrs.

Ludmila: Esmu augusi neticīgā ģimenē. Kad apprecējāties un sāku dzīvot pie vīra, saskāros ar to, ka vīramāte iet uz baznīcu. Par laulībām nekādas sapašanas nebija. Par Dievu patiesi sākām interesē-

ties vien tad, kad laulībā bija nodzīvoti 15 gadi, kad vīram bija nopietnas problēmas ar alkoholu un reāli redzēju pārmaiņas pēc tam, kad viņš pievērsās Dievam.

Kādi bija pirmie 15 laulības gadi?

Edgars: Mūsu laulības dzīve bija tā samezglusies, ka negribējās nākt uz mājām. Mani noturēja tikai bijība pret Dievu un bērni. Bibelē nekur nav teikts, ka laulībā būs viegli. Vienīgi pasakās un žurnālos stāsta, ka galvenais ir apprecēties un pēc tam dzīvo laimīgi. Realitāte ir cita. Man bija milzīgas problēmas ar alkoholu. Nevarēju sadzīvot ne ar sievu, ne tuvākajiem.

Šķita, ka problēmas ir viņos, nevis manī. Kad sākās sarunas par šķīršanos, meklēju kādu risinājumu pie Dieva. Devos uz Rīgu, Jēkaba katedrāli, kur nedēļas nogalēs tika organizētas Aizlūgumu grupas. Lūdzos, lai no manis paņem atkarību. Kad braucu mājās, jutos kā spārnos. Šķita, ka beidzot kaut kas ir noticis. Sieva to pamanīja. Vēlāk kāds cilvēks no Rīgas dibināja Anonīmo Alkoholiķu (AA) grupu Madonā. Tad savā lepnumā un iedomībā (nebiju dzēris pusgadu) aizgāju uz tikšanos, lai „pagodinātu” jaundibināto grupu ar savu klātbūtni. Uzskatīju, ka neesmu alkoholiķis, jo

Edgars un Ludmila Puzāki.

pusgadu nedzeru. Likās, ir sasniegts tāds kosmos! Mani uzrunāja arī Aglona. Vēdu mammu uz Aglonas Krusta ceļu, Krusta ceļā gāju ar māsu – rokās sadevušies. Vienā brīdī salūzu un sāku raudāt. Saprātu, kāds riebklis esmu pret tuvākajiem. Tad nolēmu, ka nākamajā gadā svētceļojumā uz Aglonu iešu ar ģimeni. Tas piepildījās. 2002. gadā gājām visi uz Aglonu, un Dievs brīnumainā veidā mūsu laulību saturēja, kaut sāpīgi bija mums abiem.

Ludmila: Redzēju pārmaiņas, kas Edgarā bija notikušas, atgriežoties no Aglonas. Mainījās gan viņa uzvedība, gan dzīves skatījums. Viņš atsāka iet uz baznīcu. Sākumā spītējos un līdzī negāju. Pienāca brīdis, kad teicu: „Tu ej, bet mani nesteidzini. Kad būšu gatava, iešu!” Man palīdzēja Alfa kursi, kur sāku patiesi saprast, kāpēc uz baznīcu ir jāiet. Vēlāk ar vīru Alfa kursā arī kalpojam.

Savas laulības pirmajos gados domāju, ka vīru tik stipri milu, ka varēšu viņu izmainīt. Vēlāk sapratu, ka man jāpievēršas bērniem, ne tikai vīram. Nevaru visu dzīvi ziedot viņam, kurš regulāri ir dzērumā. Tolaik pārmetu Dievam, kāpēc man iedots tāds vīrs, kāpēc man tā jācieš. Nesapratu, ka pati radīju sev šīs ciešanas. Kad Edgars aizgāja uz AA grupu, gadu nevarēju pieņemt, ka viņš mainās. Vīrs kļuva neatkarīgāks lēmumos, un man bija histērija par to, ka zaudēju kontroli. Otrreiz runājām par laulības šķiršanu. Tad vienotāmies, ka arī es apmeklēšu līdzatkarīgo grupu, strādāsim pie laulības, lai to saglabātu.

Ko AA un līdzatkarīgo grupa deva jūsu laulībai?

Ludmila: Edgars joprojām iet uz AA un līdzatkarīgo, es – uz līdzatkarīgo grupu. Patiesībā tas ir darbs visas dzīves garumā. Sākumā ir jāanalizē sevi – bērnība,

pašreizējās emocijas un jūtas, reakcijas uz notikumiem un cilvēkiem.

Edgars: Ja ģimenē ir alkoholiķis, arī apkārtējie kļūst slimi. Pārējie pakārtojas šim dzerošajam cilvēkam. Es atradu AA grupu un sāku pamazām mainīties. Grupā ir 12 soļu programma, kas balstās uz Baznīcas mācību. Man tas palīdzēja atklāt savus trūkumus un bērnības ievainojumus, kurus pats ar saviem spēkiem nekad nebūtu atklājis. Trakākais, ka šīs nāstas varam nest arī visu mūžu un neko nezināt par tām. Cilvēki nesaprot, kas ar viņiem notiek, kāpēc rodas negatīvas reakcijas (parasti pret tuviniekiem), kāpēc ir tik daudz dusmu.

AA un līdzatkarīgo grupas tagad ir mūsu brīvā kalpošana, jo nevaram patūrēt to, kas nācis no Dieva.

Ko ieteiktu laulātajiem pāriem, kas iet cauri grūtībām, ciešanām?

Ludmila: Vispirms jāsāk ar sevi – meklēt savus trūkumus, problēmas, iespējams, bērnības ievainojumus. Ja būtu izšķirušies, tik un tā nodibinātu citas slimīgas attiecības. Vecā domāšana nedod citas iespējas. Dievs izveido un mīl cilvēku tādu, kāds viņš ir, tāpēc laulātajam draugam otrs jāpieņem tāds, kāds viņš ir. Nav mūsu spēkos otru izmainīt. Dievs man palīdzēja atklāt manus trūkumus. Kad nespēju ar tiem tikt galā, gāju vairākkārt uz grēksūdzi. Tad priesteris teica: „Uztici to beidzot Dievam. Sāc lūgties, lai Dievs atņem trūkumus!”

Edgars: Mani vienmēr ir uzrunājis Bībelē teiktais, ka gudrākais piekāpjas. Tā ir vīra gudriba – neizrādīties ar savu virišķību un nepierādīt par katru cenu savu taisnību. Man jābūt miera nesējam. Pat ja ir situācijas, kad sievai nav taisnība, tā ir gudriba pieņemt to un mēģināt nestriidēties. Agrāk to nespēju. Palasot Bībeli, var atklāt, ka Dievs bieži vīru iedomājas

citādāku, nekā ir mūsdienu vīrieši. Bieži man bijis grūti pārkāpt savam ego un būt ar pazemīgu sirdi – piedot un lūgt piedošanu.

Kā savas attiecības uzturat labā kvalitātē?

Ludmila: Kad aizgāju uz līdzatkarīgo grupu, sapratu, ka katram cilvēkam ir izvēles iespējas – ciest vai priecāties, milēt vai ienīst. Tas ir prāta lēmums par to, kā tu gribi justies un dzīvot. Esmu izvēlējusies būt priekā, mierā, nevis dusmās un naidā. Agrāk gribēju, lai vīrs mani mil un apliecina to, bet tagad ir svarīgi, lai viņš man ir vienkārši blakus. Nav svarīgi, vai viņš mani mil vai nemil, bet, galvenais, lai viņš ir līdzās. Attiecības ar vīru un vistuvākajiem cilvēkiem – tas ir visdārgākais uz šīs pasaules.

Edgars: Mēs katru rītu pie brokastu galda lūdzamies. Lūgšanas sākas ar pateicību Dievam. Daudzus gadus gājām uz baznīcu un zinājām, ka vajag lūgties, bet līdz praksei tas nenonāca. Bieži aizmirsās, meklējām īpašus apstākļus vai noskaņojumu. Tagad tā mums ir nepieciešamība. Tad var priecāties par katru jaunu dienu un uztvert to kā dāvanu. Ilgu laiku man šķita, ka Dievs ir tikai svētdienas Sv. Misē, AA grupā un vēl svētceļojumā, bet vienā

brīdī sajutu, ka Dievs ir līdzās visu laiku. Patiesībā katru dienu esam trijātā – Dievs, es un sieva.

Kas ir mīlestība?

Ludmila: Cieņa, uzticēšanās, otra klātbūtne un pieņemt otru tādu, kāds viņš ir. Mīlestība ir pastāvīga. Mīlestība nobriest ar laiku, kļūst pilnīgāka, ejot cauri ciešanām un grūtībām.

Edgars: Mīlestība ir tā, ka mēs varam būt kopā pat klusējot, viens otru saprast bez vārdiem. Nav obligāti jāsaka: „Es tevi milu”. Forši, ka otrs ir! Tas ir ļoti daudz. Grūtības ir ceļš uz mieru. Pēc ciešanām vienmēr ir uzvaras sajūta, gandarījums no Dieva.

Zinu arī to, ka mana mīlestība nekad nebūs pilnīga. Ja skatos savā pagātnē, redzu tēvu, kurš bija alkoholiķis un aizgāja no ģimenes. Man agrāk šķita, ka viņš mani nemil. Tagad zinu, ka viņš milēja tā, kā varēja un prata. Vispilnīgāk mūs mil Dievs! Kad to saprot, kļūst vieglāk, jo kā es varu no otra gaidīt mīlestību, ja pats sevi nemīlu vai nespēju to dot otram? Ir viegli citēt no Bībeles, kas ir mīlestība, bet grūti to izdzīvot.

**Santa Jaujeniece,
foto no personīgā arhīva**

KATEHĒZE PAR SAKRAMENTIEM

Jau vairākas nedēļas trešdienu vakaros mūsu draudzē varam izmantot iespēju apmeklēt katehēzes par sakramentiem. Esam jau paspējuši pārdomāt un dziļāk iepazīt visus trīs iniciācijas sakramentus: Kristību, Iestiprināšanu un Euharistiju.

Līdz pat Lieldienām aplūkosim, ko katehisms māca par pārējiem sakramentiem. Šis nodarbības notiek baznīcā trešdienās plkst. 19, un tās vada mūsu prāvests Pāvils Kamola.

Uz nodarbībām aicināts ikviens, kurš vēlas tuvāk iepazīt Dieva neredzamo žēlastību zem redzamām zīmēm. Var atnākt kaut uz vienu tikšanos, kā arī izmantot iespēju uzdot jautājumus.

Nepalaid šo iespēju garām – nāc pats un aicini līdz draugus!

Savukārt kopš 16. februāra ik otrdienu plkst. 19 notiek Bībeles stunda, ko vada priesteris Pāvils Kamola.

Mārīte Kampāne

TIEKAS LŪGŠANU KAPELAS DEŽURANTI

21. februārī Madonā, Valdemāra bulvārī 18, notiks otrā tikšanās Lūgšanu kape- las dežurantiem. Tā kā Madonas Lūgšanu kapelā cits citu nomaina gan katoļu, gan luterāņu un citu konfesiju pārstāvji, tikšanās saturs ir izteikti ekumenisks.

Pirmajā sa- nāksmē, kas rīteja 17. janvārī, draudžu pārstāvji no- skatījās filmu „Vie- notības brīnums ir sācies” (var skatīt www.netforgod.tv), baudīja Kalna skolas sagatavo- to cienastu un

Draudzīgā gaisotne sildīja sirdis it visiem.

noslēgumā slavēja Kungu, kopīgi dziedot.

Sarunās dežuranti iepazīna cits citu vaigā, jo kapelā parasti satiekas tie, kam dežūra ir pirms un pēc katra.

Būtiski, ka ko- pā ar draudžu pārstāvjiem bi- ja mācītājs Val- dis Strazdiņš, Hanss Jensons un priesteris Pā- vils Kamola, tā apliecinot Lūg- šanu kapelas sevišķo nozīmi un sadraudzību savā starpā.

**Inese Elsiņa,
Aivara Zariņa
foto**

NOVĒRTĒSIM GANDARĪŠANAS SAKRAMENTU!

Mums, katoļiem, ir dota tāda privilē- gija kā Gandarišanas sakraments — per- soniska tikšanās ar Tēvu, kas dod iespē- ju paskatīties uz savu dzīvi Jēzus krus- ta un augšāmcelšanās gaismā. Dievs, kurš, mīlot cilvēku, sūtīja pasaulē savu Dēlu, aicina mūs atgriezties no grēkiem. Savā mīlestībā Jēzus nāk pie mums ar šo īpašo sakramentu, lai mūs, grēka dēļ atšķirtus no Dieva, atkal samierinātu ar Debesu Tēvu, atdodot Žēlastības dzīvi, jo nav tāda grēka, ko Dievs nevarētu piedot. Viņš vienmēr ir lielāks par cilvēcisko vā- jumu. Viņš ienāk cilvēka dzīvē, lai to pār- veidotu un pilnveidotu. Mums tikai ar tīru sirdi ir jānostājas Tēva priekšā. Uzticoties Dieva žēlsirdībai, jānožēlo savi grēki, tie- koties ar Viņu Gandarišanas sakramentā.

Izligšana, atgriešanās ir atkarīga no patie- sas grēku nožēlas, no apņemšanās vairs negrēkot. Savā cilvēciskajā vājumā rei- zēm ir grūti ieraudzīt savu grēku, to, kā tas ir sāpinājis cilvēkus un attālinājis mūs no Dieva. Tāpēc pirms grēksūdzes ir nepie- ciešama sirdsapziņas izmeklēšana, kuras pamatā jābūt pārliecībai, ka Dievs mūs mil un grib mums piedot. Jāatceras par Kris- tus krustu, kurā ir piesisti un uzvarēti visas cilvēces grēki. Dievs savā nebeidzamajā žēlsirdībā mums ir gatavs piedot.

Visbeidzot no mūsu nožēlas izriet ap- ņemšanās vairs negrēkot. Tas ir apzināts lēmums izvairīties no tā, kas kaitē dvēse- lei, ievaino mūsu attiecības ar Dievu un Baznīcu, kuras locekļi mēs visi esam.

Ilze Kloppe

NOSLĒDZAS KONKURSS „DIEVA ŽĒLSIRDĪBA”

7. februārī priesteris Pāvils Kamola in- formēja draudzi par labākajiem autoriem, kas atsaucās konkursam „Dieva žēlsirdī- ba”. Kopumā tika iesniegti 14 bērnu zī- mējumi un viens rakstisks darbs. **Liesmas Zariņas** pārdomas publicētas janvāra iz- devumā „Kalnā”, balvā jauniešu saņēma dāvanu karti 10 eiro vērtībā. Savukārt la- bākie autori zīmējumu jomā ieguva kva- litatīvus zīmēju kompleksus, saldumus un garīga rakstura piemiņas veltes.

1. vieta tika piešķirta **Jāzepam Jau- jeniekam** (darbs skatāms uz izdevuma

vāka), 2. vieta – **Loretai Akaševai** un **Lin- dai Kaščukai**, 3. vieta – **Emilijai Jaujenie- cei** un **Danielam Začestam**. Darbus vē- rēja priesteris Pāvils Kamola, J. Simsona Madonas mākslas skolas direktore Kristi- ne Šulce un žurnāliste Inese Elsiņa.

– Dieva mīlestība ir tik liela, tā klist pa visu plašo pasauli un meklē sev mājas. Tā staigā gan pie bāreņiem, gan pie dzīvnie- kiem, gan arī pie nelaimē nonākušajiem cilvēkiem. Un es ticu, tā atradis arī tevi! – konkursa zīmējuma aprakstā apliecina Linda Kaščuka.

SVĒTDIENAS SKOLAS PASĀKUMS

Janvārī, kad vi- sas „Ziemassvētku egles” jau nosvi- nētas un kopā būt ģimenēm laika ir vairāk, svētdienas skolas skolotāja Ine- se Zīle aicināja sko- liņas bērnus un viņu vecākus uz kopīgu svētku pasākumu. Katrs bērns saņē- ma personīgu svēt- bildi un skolotājas labvēlīgo vērojumu par sevi, kā arī īsu raksturojumu no sa- viem biedriem. Kāds citu bērnu acīs bija „loti smuks”, kāds – „piemīlīgs un kluss”, vēl kāds – „atraktīvs, jautrs un smidinošs”. Ģimenēm tika dots uzdevums iepazīstināt ar sevi, nelielā vizit- kartē atklājot, cik liela ir konkrētā ģimene, ko tā dara kopīgi. Izrādās, svētdienas sko-

Ģimenes uzrunā priesteris Pāvils un svētdienas skolas skolotāja Inese.

las audzēkņi pratuši ģimenes tradīcijas paplašināt – Udra- su ģimenē pirms ēdienreizēm dēls ieviesis galda lūg- šanas, citā ģimenē audzēkņa jaunās zi- nāšanas likušas kris- tīgām studijām pie- vērsties vecākiem.

Priesteris Pāvils Kamola klātesoša- jiem izsniedza ob- lātes, kas tika lauztas un dalītas citiem, sniedzot iespēju savstarpējiem vēlē- jumiem un piedo- māšanai par otru.

Noslēgumā visi cienājās ar līdzpa- ņemto un spēlēja spēles. Spēju bija daudz un tādas, kā nekur citur.

**Inese Elsiņa,
Gata Nagla foto**

Draudzes vizītkarte

Madonas Romas katoļu draudze

Reģ. Nr. 90000463704
Adrese: Liepājas iela 13, Madona, LV 4801
E-pasts: draudze@madona.lv
<http://www.draugiem.lv/madonasdraudze>
<https://www.facebook.com/madonasdraudze>
Twitter: @Madonasdraudze
Konts: LV19UNLA0095132107450, SEB BANKA

Prāvests Pāvils Kamola

Mob. tālr. 27464820,
e-pasts: psksamolla@gmail.com

Lūgšanu kapela

Atvērta visu diennakti (Raiņa iela 5)
Kontakti: Aivars Zariņš (t.29429518),
e-pasts: aivarszar@gmail.com

Dievkalpojumu kārtība

Sv. Mīse Madonas katoļu baznīcā
Pirmdien, trešdien – plkst. 8
Otrdien, ceturtdien, piektdien – plkst. 18
Sestdien – plkst. 10
Svētdien – plkst. 11 un 18

Ceturtdien plkst. 17 – adorācija
Piektdien plkst. 17 – Krustaceļš
Svētdien plkst. 10 – “Rūgtās asaras”

Lai saņemtu draudzes jaunumus un iknedēļas pasākumu grafiku savā e-pastā, ir jāpiesakās, rakstot uz e-pastu: mdravize@gmail.com

Draudzes kalpojumi

Pastorāti

Vada (pārmaiņus): Ilze Kloppe (t. 22427528)
un Anita Cibule (t. 26464574)
Laiks: katru ceturtdienu plkst. 18.45
Vieta: Valdemāra bulvāris 18

Svētdienas skola

Laiks: svētdienās plkst. 12.30
Vieta: Bērnu un jauniešu centra kamīnzāle
Skolas ielā 8a, Madona
Kontakti: Inese Zīle (t. 29189376)

Draudzes koris

Aicina dalībniekus visās balsu grupās
Kontakti: Kristaps Šķēls (t. 26610129)

Muzikālās nodarbības bērniem

„Mazais jēriņš” (2–5 gadi)
Laiks: trešdienās un ceturtdienās 16.30–18.00
Vieta: Jauniešu centrs KUBS (Raiņa 12)
Kontakti: Dace Sināte (t. 26442270)

Ģimeņu tikšanās

Laiks: katra mēneša otrajā svētdienā plkst. 13
Vieta: Valdemāra bulvāris 18
Kontakti: Agnese Liepiņa (t. 26388710)

Vīru vakari

Laiks: katra mēneša pēdējā piektdienā plkst. 19
Vieta: Valdemāra bulvāris 18
Kontakti: Aivars Zariņš (t. 29429518)

Kalpošana slimnīcā – Nepieciešami cilvēki,

kas palīdzētu kalpošanai slimnīcā!
Vieta: Madonas slimnīcas kapela
Kontakti: Emīlija Lietaviete (t. 27827873)

Jauniešu tikšanās

Vajadzīgs kalpotājs, kas draudzē vadītu pusaudžu un jauniešu sanāksmes. Priekšlikumi tiek gaidīti un pašiniciatīva tiks novērtēta!

Izdevumu “KALNĀ” veidoja:

Priesteris Pāvils Kamola, Agnese Liepiņa
(t. 26388710), Santa Jaujeniece (t. 29906072),
Inese Elsiņa (t. 29207585).
E-pasts: mdravize@gmail.com

Uz vāka – Jāzepa Jaujenieka zīmējums
„Dieva žēlsirdība” jeb „Gandarišanas sakraments”.
Lappušu nosaukumos – citāti no Psalmiem.
Makets: Aina Pidika. Iespiests: SIA „Latgales druka”.
Viena eksemplāra cena ir 0,30 EUR.